

tilligemed den anden Forøgelse, som kan ventes i Skatteindtægterne, fuldstændig vil skaffe Dækning for det Tab, som fremkommer paa de 3 Maader, jeg nu har nævnt. Dette henstiller jeg nu blot som en yderligere Grund til at lade denne Sag passere til 3die Behandling og først da tage sin endelige Beslutning. Jeg har allerede nævnt, at det jo er umuligt at overse Følgerne af en saadan Ministerforandring, og de kunne maasse blive stemme for os. Den nuværende høitærede Finantsminister har jo dog i Dag erklæret, at naar vi nu stemte for en Indkomstskat, saa vilde enhver kommende Minister, naar han vilde have Reformer i Toldvæsenet, tillige være nødsaget til at lette dem ved at forelægge Forslag til en Indkomstskatlov. Vi maa dog lægge Mærke til, at vi nu have dette Tilfagn fra hans Side. Den Minister, som vilde komme bagefter, veed Ingen, hvem bliver, og vi vide ikke, hvad han kan tilbyde os i saa Henseende. Naar vi i Dag have hørt saa fjendtlige Udtalelser imod en Indkomstskat som dem, der kom fra det ærede Medlem for Ekstred Amts 2den Valgkreds (Sagd) og fra flere Andre, der have stemt i med og sagt, at Indkomstskatten var socialistisk — det var det ærede Medlem for Middelfart (H. C. D. Müller), der sagde dette — saa skal man være noget varfom med at kaste Brag paa Udtalelser som dem, der kom fra den ærede Minister. Jeg vil derfor gjentage, at jeg har det Onske overfor mine Kolleger og navnlig overfor alle dem, som ikke ere Fjender af Indkomstskatten — thi med disse er det en ganske anden Sag, lad dem gaa deres kloge Bet og negte Indkomstskatten — at man vil vedtage dette Lovforslag.

Scavenius: Den høitærede Finantsminister erklærede os igaar, at det var ikke alene, ja ikke engang hovedsagelig af Hensyn til Balancen, at han ønskede en Indkomstskat, men at det var fordi han i og for sig maatte betragte en saadan Lov som heldig, at han maatte fordrø af os, at vi bevilgede ham den for det kommende Finantsaar, selv om vi maasse kunde være af den Mening, at den ikke var aldeles nødvendig, og den høitærede

Minister har i Dag givet disse fine Udtalelser fra igaar større Eftertryk ved at erklære, at han ikke kunde vedblive at arbejde sammen med Thinget, naar det nu ikke i denne Sag stemte med ham. Hvad var det da for Grunde, som den høitærede Minister anførte for Vedtagelsen af denne Indkomstskat uden Hensyn til, om Balancen fordrede det eller ikke? Der var tre Grunde. Den første var den, at Indkomstskatten vilde udfylde et Hul i vor nuværende Skattelovgivning, idet den vilde medføre, at enkelte store Indtægter, som efter den nuværende Lovgivning maasse kunde undbrage sig saa godt som enhver Skatteydelse, vilde komme til at betale Skat. Jeg skal ikke negte, at denue Egenkab ved Indkomstskatten er en god Egenkab, og at der virkelig er Noget i, hvad den høitærede Minister her har sagt, men det Gale og Ubehagelige ved Sagen er, at for at ramme saadanne enkelte Personer nødsages man — i alt Fald efter den foreliggende Indkomstskatlov — til ogsaa at ramme hele den store Middelfstand, og det turde dog være at gaa noget for vidt, at lade en meget stor Del af Befolkningen, uden at give den tilsvarende Nedsættelser paa andre Punkter og foruden en absolut tvingende Nødvendighed paa Grund af Karetts daarlige Balance, paatage sig en Skattebyrde for at have den Fornøielse at se enkelte Personer, som nu gaa fri, kunne komme med til at betale Skat. Den anden Grund var den, at Indkomstskatten havde det Heldige ved sig, at den lavest stillede Del af Befolkningen gik fri. Ogsaa dette er sandt, men det er en Grund, som ikke kan ansøres for det Lovforslag, vi her behandle, thi det bevirker kun, at der lægges en ny Byrde paa Befolkningen, saaledes at det for de lavest Stillede Bedkommende er aldeles ligegyldigt, om det vedtages eller ikke; thi de opnaa ikke en Skillings Lettelse derved. (Mødfigelse.) Det er dog klart. Den tredje Grund, som den høitærede Minister anførte, var, at Indkomstskatten vilde bringe os, o: Regjeringen og Rigsdagen, til at spare. Det er muligt; men jeg har dog den modsatte Anskuelse. Det er ganske vist, den vil bringe os til at spare, saa længe det endnu ikke er lykkedes den høitærede Minister at indføre en